Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

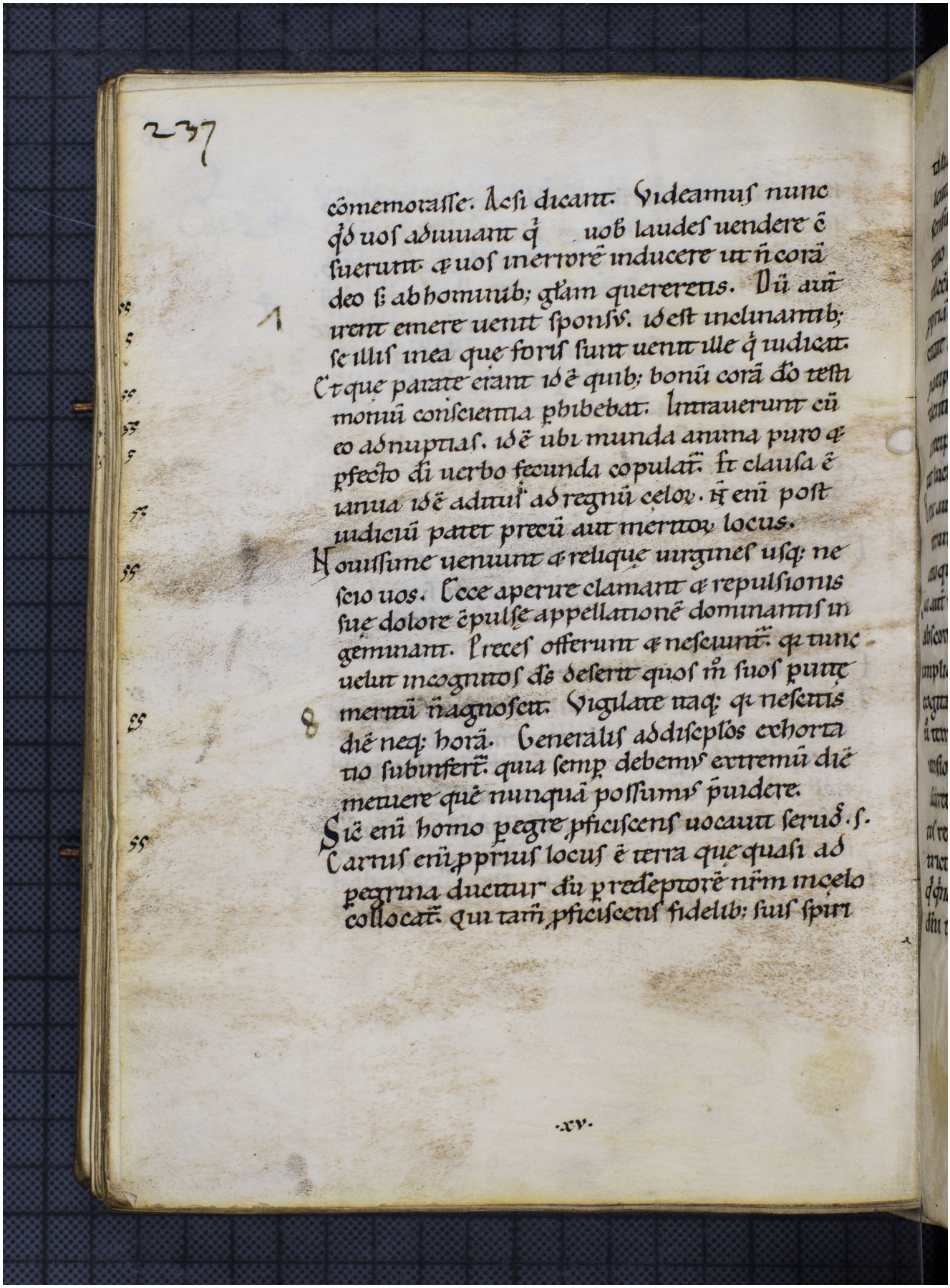

237

cõmemorasse. Aesi dicant. Videamus nunc
q̃d uos adiuuant q̃ uob laudes uendere ẽ
fuerunt. & uos in errorẽ inducere ut ñ corã
deo si ab hominib; glam quereretis. Dũ aut
irent emere uenit sponsus. id est inclinantib;
se illis mea que foris sunt uenit ille q̃ iudicat.
Et que parate erant id ẽ quib; bonũ corã d̃o testi
monũ conscientia ꝓhibebat. Intrauerunt cũ
eo ad nuptias. id ẽ ubi munda anima puro &
ꝓfecto d̃i uerbo fecunda copulat̃. Et clausa ẽ
ianua id ẽ admittit ad regnũ celor. ĩ q̃ enĩ post
iudiciũ patet precũ aut merito locus.
Nouissime uenerunt & reliquę uirgines usq; ne
scio uos. Ecce aperte clamant & repulsionis
suę dolore ẽpulse appellationẽ dominantis in
geminant. Preces offerunt & nesciunt̃. q̃ tunc
uelut incognitos d̃s deserit quos ñ suos puta
mertũ ñ agnoscit. Vigilate itaq; q̃ nescitis
diẽ neq; horã. Generalis ad discipl̃s exhorta
tio subinfert̃. quia semp debemus extremũ diẽ
metuere quẽ nunquã possumus ꝓuidere.
Siẽ enĩ homo ꝓegre ꝓficiscens uocauit seruos. s.
Carnis enĩ ꝓprius locus ẽ terra que quasi ad
ꝓegrina ducitur d̃o ꝓ ceteroẽ nr̃m in celo
collocat̃. Qui tam̃ ꝓficiscens fidelib; suis spiri

·xv·